

บทนำ

สาเหตุของการวิจัย

อาคารที่ใช้เครื่องปรับอากาศเพื่อความสบายในการทำงานนั้นจะใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างน้อย 70% ของพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในอาคารทั้งหมด ดังนั้น การประหยัดพลังงานในระบบปรับอากาศได้มากก็ยิ่งประหยัดพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในอาคารได้มาก วิธีการประหยัดพลังงานในระบบปรับอากาศสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การตั้งเทอร์โมลแทนท์ การควบคุมอุณหภูมิภายนอกห้องปรับอากาศให้มีอุณหภูมิ และความชื้นต่ำโดยใช้เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน การเบิดเครื่องปรับอากาศให้น้อยที่สุด หรือ ให้คอมเพรสเซอร์เดินน้อยที่สุด

ความเป็นมาของปัญหา

ความร้อนที่เกิดขึ้นกับห้องปรับอากาศเฉพาะที่สำคัญมีดังนี้

1. ความร้อนเนื่องจากความแตกต่างของอุณหภูมิภายนอกห้องปรับอากาศ และ อุณหภูมิภายนอกห้อง รวมทั้งความร้อนจากการรังสีแสงอาทิตย์ (ความร้อนผ่านผนังพื้นผนังเด้านอก หรือ หลังคา)
2. ความร้อนจากอากาศภายนอกเข้าสู่ห้องปรับอากาศ หรือ เครื่องปรับอากาศโดยทั่วไปจะประมาณ 10% - 30% ของความร้อนที่เกิดขึ้นกับห้องปรับอากาศทั้งหมด

3. ความร้อนจากคนประมาณเท่ากับ 500 บิกิลูต่อชั่วโมงต่อคน
4. ความร้อนจากแสงสว่างของดวงไฟ
5. ความร้อนซึ่งแยกเฉพาะตอนแรกที่เบิดเครื่องปรับอากาศ ประมาณ ความร้อนเหล่านี้สามารถลดลงได้ โดยเฉพาะความร้อนจากภายนอกเข้าสู่ห้องหรือ เครื่องปรับอากาศสามารถลดลงได้โดยนำเอาอากาศในห้องปรับอากาศที่จะรายห้องยังคงมีอุณหภูมิ และ ความชื้นต่ำผ่านเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวมทำให้อากาศภายนอกมีอุณหภูมิ และ ความชื้นต่ำลงก็จะช่วยประหยัดพลังงานอย่างมากที่เดียว

การสำรวจงานวิจัยที่ทำมาแล้ว

ในอดีตจันทร์ทั้งปัจจุบันได้มีการค้นคว้าศึกษาถึงเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดต่างๆอย่างกว้างขวาง และ เรื่องที่ใกล้เคียงกับการวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีดังต่อไปนี้

ในปี ค.ศ. 1969 M. Yoshino [1] ได้ประดิษฐ์เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนที่ทำขึ้นจากการดูดซึ่งในอดีตเคยใช้ทำงานประดิษฐ์ในประเทศญี่ปุ่น การประดิษฐ์นี้จะนำเอากระดาษมาเรียงเป็นชั้นๆและให้อากาศไหลผ่านด้านหลังตัดกัน ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 Dr. Osamu Tanaka [2] ได้นำสิ่งประดิษฐ์นี้มาพัฒนาโดยการนำเอาทฤษฎีการล่งผ่านความร้อน และ มวล มวล เคราะห์ทคลสอบเพื่อหาประสิทธิภาพเชิงความร้อน โดยการวัดอุณหภูมิแล้วแทนค่าอย่างง่ายๆแต่วิธีนี้จะไม่รวมถึงการแลกเปลี่ยนความชื้นที่เกิดขึ้นด้วย ผลการพัฒนาการสร้าง และ ทดสอบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนนี้ พบว่าการที่นำกระดาษมาเคลือบผิวเพื่อบังกันการไหลซึมผ่านของอากาศ จะทำให้ความต้านทานมวลของอากาศ มีค่าน้อยกว่าของกระดาษ เนื่องจากรูพรุนของกระดาษมีจำนวนน้อยลง ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านมวลหั้งหมด ถูกกำหนดด้วยสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของอากาศผ่านกระดาษซึ่งจะยอมให้ไอน้ำผ่านได้ดีอย่างไรก็ตามในกรณีที่กระดาษที่ได้รับการเคลือบผิวยอมให้ไอน้ำผ่านไปได้ดีนั้น มีผลมาจากการแลกเปลี่ยนความชื้นที่เกิดขึ้นที่กระดาษ และ ที่ชั้นของอากาศ นอกเหนือนี้ยังได้เสนอแนะ และ วิจารณ์ว่าการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพเชิงอุณหภูมิ โดยการใช้วัสดุที่มีค่าสูงในการนำความร้อนที่สูงกว่ามาทดแทน ก็จะเพิ่มประสิทธิภาพเพียง 1 % ส่วนประสิทธิภาพเชิงความชื้นจะขึ้นกับ ค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านไอน้ำในกระดาษ ต่อมาในปีเดียวกัน Mr. K. Takahashi [3] ได้ทำการวัดค่าสัมประสิทธิ์การซึมผ่านของไอน้ำในกระดาษ โดยการนำเอากระดาษที่จะทดสอบมาปิดลงบนถ้วยอลูมิเนียมที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 69 มม. สูง 25 มม. โดยบรรจุน้ำไว้ในถ้วยจนเกือบทึบถ้วย จากนั้นนำเอาอากาศที่ถูกความคุมอุณหภูมิและ ความชื้น พัดผ่านผิวกระดาษประมาณ 8 ชั่วโมง แล้วชั่งปริมาณน้ำที่หายไป การทดสอบได้ใช้กระดาษ 1 แผ่น และ 2 แผ่น ทดสอบ 4-5 ครั้ง เพื่อหาค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์ของการซึมผ่านกระดาษ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาถึงคุณสมบัติการซึมผ่านความชื้นผ่านวัสดุที่มีรูพรุนโดย Mr. K. Nakajima [3] ได้ทำการวัดการซึมผ่านไอน้ำผ่านโนเบลของท่อเล็กๆ

ภายในโครงสร้างของวัสดุ โดยมีข้อสมมุติฐานว่าไม่เกิดข้องอาการ และความชื้นแยกกัน

Bowlen, K.L. [4] ได้เปรียบเทียบประสิทธิภาพของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวมซึ่งเป็นชนิดที่ถ่ายเท้าทั้งความร้อนแฟง และความร้อนล้มผัล กับเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนที่ถ่ายเทาเฉพาะความร้อนล้มผัล พบว่าในการที่มีการทำความเย็นและลดความชื้นของอากาศ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวมจะได้ผลลัพธ์งานกลับคืนเป็นจำนวน 2.5 เท่าของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนล้มผัล และเมื่อนำมาใช้กับการทำความร้อนแฟงเพิ่มความชื้น เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวมจะได้ผลลัพธ์งานกลับคืนมา 40% ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนล้มผัล และ กล่าวว่าการประหยัดพลังงานได้มากที่สุดจะเกิดขึ้นเมื่อใช้อุปกรณ์ถ่ายเทาความร้อนกับอาคารสำนักงานที่มีการระบายอากาศเป็นจำนวนมาก

Hausen, H. [5] ได้เสนอสูตรเรอมไพริกลสำหรับน้ำเสื้อล์นัมเบอร์เฉลี่ยในการให้ผลแบบรายเรียนของอากาศซึ่งอุดหนูมิผิวเท่ากันตลอดพื้นผิวไว้วัตถุนี้

$$Nu = 3.66 + \frac{0.0668(d/1)RePr}{1 + 0.04[(d/1)RePr]^{2/3}}$$

เมื่อ d = ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของห้องกลม
 l = ความยาวของห้อง

และหมายสำหรับการถ่ายเทาความร้อนในช่วง $RePrd/l$ (Gz) มากกว่า 10

MASON, J.L. [6] ได้หาสมการความล้มเหลวของพารามิเตอร์ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบใหม่ข้างต้นกับชนิดของใหม่ไม่สมกันไว้วัตถุนี้

$$\epsilon = \frac{1}{R(Ntu)} \sum_{n=0}^{\infty} \left[1 - e^{-\frac{n}{Ntu}} \sum_{m=0}^{\infty} \frac{(Ntu)^m}{m!} \right] \left\{ 1 - e^{-\frac{R(Ntu)}{Ntu}} \sum_{m=0}^{\infty} \frac{[R(Ntu)]^m}{m!} \right\}$$

เมื่อ ϵ = ประสิทธิภาพในการถ่ายเทาความร้อนหรือถ่ายเทมวัล

Ntu = พารามิเตอร์ของการถ่ายเทาความร้อนหรือการถ่ายเทมวัล

R = อัตราส่วนของความจุความร้อนหรือความจุมวล

วัตถุประสงค์

1. ออกแบบ และสร้างเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดแผ่นมีคริบ โดยใช้กระดาษที่ทำได้ภายในประเทศ
2. ทดสอบเพื่อหาระดับของ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดแผ่นมีคริบ
3. หาความสัมพันธ์ของพารามิเตอร์เพื่อใช้ในการออกแบบใช้งาน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาและออกแบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวมชนิดแผ่นมีคริบ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

- ตอนที่ 1 ศึกษาหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อน และ ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวล เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบสำหรับใช้งาน
- ตอนที่ 2 สร้างและทดสอบเพื่อหาระดับของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดแผ่นมีคริบ

ขอบเขตของการวิจัยนี้จะนำเอาตัวแลกเปลี่ยนความร้อน และ ความชื้นที่สร้างขึ้น โดยมีขนาดของลอนซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางเที่ยบเท่าท่อกลม 2 ขนาดคือ ขนาดลอนใหญ่(2.5 มม.) และ ขนาดลอนเล็ก(1.7 มม.) และ บิดแผ่นเรียบบนกระดาษลอน โดยใช้กระดาษแผ่นเรียบที่ทำจากกระดาษบางกระดาษลอกลาย และ กระดาษคราฟ์ มาทำการทดสอบในสภาวะอากาศภายนอกอาคารทั้ง 3 ฤดูของประเทศไทย โดยกำหนดให้ค่าอัตราการไหลในแต่ละการทดสอบมี 4 ค่า และเปลี่ยนกับอากาศภัยในห้องปรับอากาศที่ควบคุมอุณหภูมิ และ ความชื้นคงที่ แล้ววัดค่าอุณหภูมิของอากาศที่แลกเปลี่ยนความร้อนทั้งทางเข้า และ ทางออกเพื่อนำมาหาประสิทธิภาพ ดังที่ได้กล่าวตามขั้นตอนข้างต้น

ประโยชน์ที่ได้รับมาจากการวิจัย

1. ได้ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อน และ สัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวลของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดแผ่นมีคริบ
2. ได้ทราบถึงประสิทธิภาพเชิงอุณหภูมิ ประสิทธิภาพเชิงความชื้น และ ประสิทธิภาพเชิงเอนกประสงค์ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน

3. เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน
ที่ใช้วัสดุภายในประเทศ

การดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาและเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของกระดาษ
2. ศึกษาและออกแบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนชนิดแผ่นมีคริบ
3. สร้างระบบตามข้อ 2.
4. ทำการทดลองวัดค่าอุณหภูมิกราฟเปาหัง อุณหภูมิกราฟเปาเบี้ยก และ อัตราการไหลของอากาศ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อน และ สัมประสิทธิ์การถ่ายเทมวล และ ประสิทธิภาพของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวม
5. สรุปผลการวิจัยเพื่อใช้ออกแบบเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนรวม